

ศูนย์ติดตามและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติด้านการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
โทรศัพท์/โทรสาร 02-2819401 E-mail : disas.plan@gmail.com

แจ้งเตือนพืชที่เกิดผลกระทบ ช่วงวันที่ 1 - 14 พฤศจิกายน 2566

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
อากาศเย็นในตอนเช้าและมีฝนตกบางพื้นที่	พืชตระกูลกะหล่ำและผักกาด (เช่น กะหล่ำปลี กะหล่ำดอก บรอกโคลี คื่นช่าย กวางตุ้ง ผักกาดขาว ผักกาดหอม ฯลฯ)	ทุกระยะการเจริญเติบโต	โรคราน้ำค้าง (เชื้อรา <i>Peronospora parasitica</i>)	พบโรคได้ในทุกระยะการเจริญเติบโตของพืช มักพบอาการของโรคบนใบที่อยู่บริเวณด้านล่างของต้นก่อนแล้วขยายลุกลามไปยังใบที่อยู่ด้านบนอาการเริ่มแรกจะเห็นบริเวณด้านบนใบมีลักษณะเป็นจุดหรือปื้นแผลสีเหลืองในตอนเช้าที่สภาพอากาศมีความชื้นสูงจะพบเส้นใยของเชื้อราลักษณะเป็นขุยสีขาวถึงเทาตรงแผลบริเวณด้านใต้ใบถ้าโรคระบาดรุนแรงแผลจะลามขยายใหญ่ เปลี่ยนเป็นสีน้ำตาล ต่อมาใบจะเหลืองและแห้ง หากเป็นโรคในระยะกล้า จะทำให้ต้นกล้าแคระแกร็นหรือตาย **** ในกะหล่ำดอกและบรอกโคลีหากโรครุนแรง ก้านดอกจะยัดและดอกอาจจะบิดเบี้ยวเสียรูปทรง	1. ใช้เมล็ดพันธุ์ที่มีคุณภาพดีและปราศจากโรค 2. ก่อนปลูกควรแช่เมล็ดพันธุ์ในน้ำอุ่นอุณหภูมิประมาณ 50 องศาเซลเซียส นาน 20 -30 นาทีหรือคลุกเมล็ดพันธุ์ด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืชเมทาแลกซิล 35% DS อัตรา 10 กรัมต่อเมล็ดพันธุ์ 1 กิโลกรัม 3. ไม่ปลูกพืชระยะชิดกันเกินไป เพราะจะทำให้มีความชื้นสูง 4. หมั่นตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอเมื่อพบอาการของโรค พันธุ์ด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช เช่น ไดเมโทมอร์ฟ 50% WP อัตรา 40 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตรหรือ เมทาแลกซิล 25% WP อัตรา 40 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ แมนโคเซบ 80% WP อัตรา 50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ แมนโคเซบ+เมทาแลกซิล-เอ็ม 64% + 4% WG อัตรา 80 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟอสอีทิล-อะลูมิเนียม 80% WP

สภาพแวดล้อม /สภาพอากาศ ที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					อัตรา 50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตรโดยพ่นให้ทั่วทั้งด้านบนใบและใต้ใบทุก 5-7 วัน 5. แปลงที่มีการระบาดของโรค หลังจากเก็บเกี่ยวผลผลิตแล้วให้เก็บซากพืชไปทำลายนอกแปลงปลูก และไม่ปลูกพืชตระกูลกะหล่ำและผักกาดข้ำ ควรปลูกพืชชนิดอื่นหมุนเวียน
			2. หนอนกระทู้ผัก	หนอนระยะแรกเข้าทำลายเป็นกลุ่มในระยะต่อมาจะทำลายรุนแรงมากขึ้นเนื่องจากเป็นหนอนที่มีขนาดใหญ่สามารถกัดกินใบ ก้าน หรือเข้าทำลายในหัวกะหล่ำ การเข้าทำลายมักเกิดเป็นหย่อม ๆ ตามจุดที่ตัวเต็มวัยเพศเมียวางไข่ และมักแพร่ระบาดได้รวดเร็วตลอดปี	1. ใช้วิธีเขตกรรม เช่น การไถตากดิน และการเก็บเศษซากพืชอาหาร เพื่อกำจัดตักแด้และลดแหล่งอาหารในการขยายพันธุ์ของหนอนกระทู้ผัก 2. ใช้วิธีกล โดยการเก็บกลุ่มไข่ และหนอนทำลาย จะช่วยลดการระบาดลงได้อย่างมีประสิทธิภาพ และปลอดภัย 3. ใช้เชื้อแบคทีเรีย บาซิลลัส ทูริงเยนซิส Bacillusthuringiensis (Bt) อัตรา 40- 80 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร(WDG, WG, WP) หรือ 60 – 100 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20ลิตร (SC) พ่นทุก 3 - 5 วัน เมื่อพบการระบาด หากมีการระบาดรุนแรงให้พ่นติดต่อกัน 2 ครั้ง หลังจากนั้นพ่นทุก 5 วัน จนกระทั่งหนอนลดปริมาณการระบาด

สภาพแวดล้อม /สภาพอากาศ ที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะเวลาเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					<p>4. ใช้ชีวคลิโอโพลิฮีโดรไวรัส หรือ เอ็นพีวีหนอน กระตุ้นผักอัตรา 40-50 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นทุก 7-10 วันควรพ่นเมื่อหนอนมีขนาดเล็กจะให้ผลในการควบคุมได้รวดเร็ว กรณีหนอนระบาดรุนแรงพ่นอัตรา 50 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร ติดต่อกัน 2 ครั้ง ทุก 4 วัน</p> <p>5. ใช้สารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพ เช่น คลอร์ไพนาเพอร์ 10% SC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตรหรือ อินดอกซาคาร์บ 15% EC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อีมาเมกตินเบนโซเอต 1.92% EC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟลูเบนไดอะมด์ 20% WG อัตรา 6 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คลอแรนทรา นิลีโพรล 5.17% SC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นเมื่อพบการระบาด</p>
	<p>พืชตระกูลแตง (เช่น แตงกวา แตงร้าน แตงโม แตงไทย เมล่อน แคนตาลูป ชูกีนี้ ฟักทอง ฟักเขียว ฟักแม้ว</p>	<p>ทุก ระยะเวลา เจริญเติบโต</p>	<p>โรคราน้ำค้าง (เชื้อรา Pseudoperonospora racubensis)</p>	<p>มักพบอาการของโรคบนใบที่อยู่บริเวณด้านล่างของต้นก่อน แล้วขยายลุกลามไปยังใบที่อยู่ด้านบนอาการเริ่มแรกบนใบปรากฏแผลฉ่ำน้ำ แผลจะขยายตามกรอบของเส้นใบย่อย ทำให้เห็นเป็นรูปเหลี่ยมเล็ก ๆ ต่อมาแผลเปลี่ยนเป็นสี</p>	<p>1. ใช้เมล็ดพันธุ์ที่มีคุณภาพดีและปราศจากโรค</p> <p>2. ก่อนปลูกควรแช่เมล็ดพันธุ์ในน้ำอุ่นอุณหภูมิประมาณ 50 องศาเซลเซียส นาน 20 - 30 นาทีหรือคลุกเมล็ดด้วยสารเมทาแลกซิล 35% DS อัตรา 7</p>

สภาพแวดล้อม /สภาพอากาศ ที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
	มะระจีน และ บวบ)			<p>เหลือง ในตอนเช้าที่สภาพอากาศมีความชื้นสูงจะพบเส้นใยของเชื้อราลักษณะเป็นขุยสีขาวถึงเทาที่แผลบริเวณด้านใต้ใบ แผลจะขยายติดต่อกันเป็นแผลขนาดใหญ่เปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลเข้มหรือเทาถ้าหากอาการรุนแรงจะทำให้ใบเหลืองและแห้งตายทั้งต้น พืชที่เป็นโรคจะติดผลน้อย ผลมีขนาดเล็กคุณภาพของผลจะลดลง หากเป็นโรคในระยะมีผลอ่อน จะทำให้ผลลีบเล็ก และบิดเบี้ยว</p>	<p>กรัม ต่อ เมล็ด พันธุ์ 1 กิโลกรัม</p> <p>3. ไม่ปลูกพืชระยะชิดกันเกินไป เพราะจะทำให้มีความชื้นสูง</p> <p>4. หมั่นกำจัดวัชพืช เพื่อให้มีการถ่ายเทอากาศในแปลงได้ดี</p> <p>5. ตรวจสอบแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบโรคพ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช เช่น ไดเมโทมอร์ฟ 50% WP อัตรา 20 – 30 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ แมนโคเซบ + เมทาแลกซิล-เอ็ม 64% + 4% WG อัตรา 50- 60กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไชมอกซานิล + แมนโคเซบ 8% + 64% WP อัตรา 30 - 40 กรัมต่อน้ำ 20ลิตร หรือ แมนโคเซบ + วาลิฟีนาลท 60% + 6%WG อัตรา 50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร โดยพ่นให้ทั่วทั้งด้านบนใบและใต้ใบ ทุก 5 - 7 วัน</p> <p>6. แปลงที่เป็นโรค ควรหลีกเลี่ยงการให้น้ำในตอนเย็น</p> <p>7. แปลงที่มีการระบาดของโรครุนแรง หลังจากเก็บเกี่ยวผลผลิตแล้ว ให้เก็บซากพืชไปทำลายนอกแปลงปลูก และไม่ปลูกพืชตระกูลแตงซ้ำ ควรปลูกพืชชนิดอื่นหมุนเวียน</p>

สภาพแวดล้อม /สภาพอากาศ ที่เกิดใน ช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
	หอมแดง, หอมหัวใหญ่, หอมแบ่ง, กระเทียม	ระยะพัฒนาหัว	หนอนกระทู้ หอม	หนอนกระทู้หอมจะเจาะ เข้าไปอาศัยในใบหอมและ กัดกินเนื้อเยื่อใบหอมทำให้ ใบมีสีขาว และจะกัดกินไป ถึงหัวหอมทำให้ไม่สามารถ เก็บผลผลิตได้	<ol style="list-style-type: none"> เก็บกลุ่มไข่และหนอน ทำลายเพื่อช่วยลดการ ระบาด ใช้ เชื้อ แบคทีเรีย บาซิลลัส ทูริงเยนซิส Bacillusthuringiensis (Bt) อัตรา 60 - 80 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร (WDG, WG, WP) หรือ 60 - 80 มิลลิลิตรต่อ น้ำ 20 ลิตร (SC) ใช้นิวคลีโอโพลีฮีโดร ไวรัส หรือ เอ็นพีวี หนอน กระทู้หอม อัตรา 20 - 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นทุก 7 วัน เมื่อพบต้นที่ มีรอยทำลายเกิน 10 เปอร์เซ็นต์กรณีพบกา รระบาดรุนแรง มีความ เสียหายเกิน 20เปอร์เซ็นต์ ควรพ่นติดต่อกัน 2 ครั้ง ทุก 4 วัน สารฆ่าแมลงที่มี ประสิทธิภาพ เช่น โท ลเฟนไพแรต 16% EC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คลอพินา เพอร์ 10% SC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟลูเบนไดอะไมด์ 20% WG อัตรา 6 กรัมต่อ น้ำ 20 ลิตร หรือ คลอแร นทรานิลิโพรล 5.17% SL อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อินดอกซา คาร์บ 15% EC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร

สภาพแวดล้อม /สภาพอากาศ ที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					เมื่อพบกลุ่มไข่เฉลี่ย 0.5 กลุ่มต่อ 1 ตารางเมตร โดยการสุ่มนับแบบทแยงมุม 25 จุดต่อไร่ พบจนกว่าการทำลายจะลดลงต่ำกว่า 10 เปอร์เซ็นต์
	พริก	ทุกระยะการเจริญเติบโต	1.เพลี้ยไฟพริก	ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยดูดกินน้ำเลี้ยงจากยอดใบอ่อน ตาดอก และดอก ทำให้ใบหรือยอดอ่อนหงิก ขอบใบหงิกหรือม้วนขึ้นด้านบน ถ้าเข้าทำลายระยะพริกออกดอก จะทำให้ดอกพริกร่วงไม่ติด ผลการทำลายในระยะผลจะทำให้รูปทรงของผลบิดงอถ้าการระบาดของแมลงพริกจะชะงักการเจริญเติบโต หรือแห้งตายในที่สุด มักพบระบาดมากในช่วงอากาศแห้งแล้ง	1. สุ่มสำรวจพริก 100 ยอดต่อไร่ทุกสัปดาห์ โดยเคาะลงบนแผ่นพลาสติกสีดำ และทำการป้องกันกำจัดเมื่อพบเพลี้ยไฟพริกเฉลี่ยมากกว่า 5 ตัวต่อยอดในขั้นต้นควรเพิ่มความชื้นโดยการให้น้ำอย่าปล่อยให้พืชขาดน้ำ เพราะจะทำให้พืชอ่อนแอและเพลี้ยไฟพริกจะระบาดอย่างรวดเร็ว 2. ใช้สารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันกำจัด เช่น สไปนีโทแรม 12% SC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไซแอนทรานิลิโพรล 10% OD อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คลอร์ฟินาเพอร์ 10% SC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ สไปโรมีซีเฟน 24% SC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟิโพรนิล 5% SC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อีมาเมกตินเบนโซเอต 1.92% EC อัตรา 30

สภาพแวดล้อม /สภาพอากาศ ที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					<p>มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อิมิตาโคลพริด 70% WG อัตรา 10 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร</p> <p>**** ขณะพ่นสารควรปรับหัวฉีดให้เป็นฝอยที่สุดและพ่นให้ทั่วตามส่วนต่าง ๆ ของพืชที่เพลี้ยไฟพริกอาศัยอยู่ กรณี ระบาดรุนแรง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อสภาพอากาศแห้งแล้ง ควรใช้ปุ๋ยทางใบ เพื่อช่วยให้ต้นพริกฟื้นตัวจากอาการใบหงิกได้ดีและเร็วยิ่งขึ้น</p>
			2. แมลงหวี่ขาวยาสูบ	<p>ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยดูดกินน้ำเลี้ยงบริเวณใบ และเป็นพาหะนำโรคที่เกิดจากไวรัส ทำให้ใบพริกหงิก ซีดต่าง หรือใบหงิกเหลืองยอดไม่เจริญ และต้นพริกไม่สมบูรณ์ผลพริกที่ได้ไม่มีคุณภาพ</p>	<p>ใช้ สารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพ เช่น สไปโรมีซีเฟน 24% SC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไพมีโทรีซิน 50% WG อัตรา 10 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ บูโพรเฟซิน 40% SC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อะซีทามิพริด 20% SP อัตรา 20 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตรหรืออิมิตาโคลพริด 10% SL อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟิโพรนิล 5% SC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นให้ทั่วโดยเฉพาะใบล่างเมื่อพบการระบาด</p>
			3. โรคใบต่างจุดวงแหวนเนื้อเยื่อตาย	<p>พบอาการใบต่างสีเขียวเข้ม สลับเขียวอ่อน เกิดอาการจุดวงแหวนบนเนื้อใบและยัง</p>	<p>1. ใช้พันธุ์ต้านทานโรค 2. ไม่นำเมล็ดพริกจากต้นที่เป็นโรคมานำเพาะขยาย</p>

สภาพแวดล้อม /สภาพอากาศ ที่เกิดใน ช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยะเวลา เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
			(เชื้อไวรัส Tomato necrotic ringspot virus)	พบอาการแผลเนื้อเยื่อตาย สีน้ำตาลทั้งบนผลพริก ใบ และกิ่งก้านต้นแคระแกร็น ไม่เจริญเติบโต	พันธุ์ 3. ควรเพาะกล้าพริกในมุ้ง กันแมลง และคัดเลือกกล้า พริกที่แข็งแรงและไม่เป็น โรคมานปลูก 4. หมั่นตรวจแปลงปลูก หากพบพริกที่แสดงอาการ ของโรคให้ถอนและนำไป ทำลาย หรือฝังดินนอก แปลงทันที 5. หมั่นกำจัดวัชพืชใน แปลงและรอบแปลงปลูก เพื่อลดแหล่งสะสมของเชื้อ ไวรัสและแมลงพาหะ เช่น สาบแร้งสาบกา กะเม็ง หญ้ายาง และกระทกรก 6. ไม่ปลูกพืชหมุนเวียนที่ เป็นพืชอาศัยของเชื้อไวรัส เช่น มะเขือต่าง ๆ ยาสูบ แตงกวา ฟักทอง บวบ เหลี่ยม และ มะระจีน 7. เชื้อไวรัสสาเหตุโรคพืช ยังไม่มีสารป้องกันกำจัด โดยตรง แต่ป้องกันการ ระบาดของโรคได้โดยพ่น สารฆ่าเพลี้ยไฟพริก ซึ่ง เป็นพาหะนำโรคนี เช่น สาร สไปนีโทแรม 12% SC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไซแอนทรานี ลิโพรล 10% OD อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คลอร์ฟินาเพอร์ 10% SC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ สไปโรมีซิเฟน 24%

สภาพแวดล้อม /สภาพอากาศ ที่เกิดใน ช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					SC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อ น้ำ 20 ลิตรหรือ ฟิโพรนิล 5% SC อัตรา 40 มิลลิลิตร ต่อ น้ำ 20 ลิตรหรืออิมามิก ตินเบนโซเอต 1.92% EC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อ น้ำ 20 ลิตรหรืออิมิดาโคลพริด 70% WG อัตรา 10 กรัม ต่อ น้ำ 20 ลิตร
			4. โรคใบต่าง สีดพริก (เชื้อ ไวรัส Capsicum chlorosis virus)	พบอาการจุดขีดเป็นรูปวง แหวนบนเนื้อใบ และบนผล พริกต้นแคระแกร็นไม่เจริญ เติบโต	การป้องกันกำจัดโรค เช่นเดียวกับโรคใบต่าง จุดวงแหวนเนื้อเยื่อตาย เติบโต
			5. โรคใบหงิก เหลืองพริก (เชื้อไวรัส Pepper yellow leaf curl virus: PeYLCV)	พบอาการใบหงิกเหลือง หรือขาวซีดใบโค้งงอหงิก ย่นบิดเบี้ยวยอดเป็นกระจุก อาจพบอาการเส้นใบย่อยมี สีเหลืองและสานเป็น ร่างแหบริเวณเนื้อใบร่วม ด้วยต้นแคระแกร็น ผลพริก ต่าง บิดเบี้ยวและมีขนาด เล็กผิดปกติ	1. ใช้พันธุ์ต้านทานโรค 2. ไม่นำเมล็ดพริกจากต้น ที่เป็นโรค มาเพาะ 3. ควรเพาะกล้าพริกในมุ้ง กันแมลง และคัดเลือกกล้า พริกที่แข็งแรงและไม่เป็น โรคมารปลูก 4. หมั่นตรวจแปลงปลูก หากพบพริกที่แสดงอาการ ของโรคให้ถอนและนำไป ทำลาย หรือฝังดินนอก แปลงทันที 5. หมั่นกำจัดวัชพืชใน แปลงและรอบแปลงปลูก เพื่อลดแหล่งสะสมของเชื้อ ไวรัสและแมลงพาหะ เช่น สาบแร้งสาบกา กะเม็ง หญ้ายาง และกระทกรก 6. ไม่ปลูกพืชหมุนเวียนที่ เป็นพืชอาศัยของเชื้อไวรัส เช่น มะเขือต่าง ๆ ยาสูบ

สภาพแวดล้อม /สภาพอากาศ ที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					<p>แตงกวา ฟักทอง บวบ เหลี่ยม และ มะระจีน</p> <p>7. เชื้อไวรัสสาเหตุโรคพืช ยังไม่มีสารป้องกันกำจัด โดยตรงแต่ป้องกันการระบาดของโรคได้โดยพ่นสารฆ่าแมลงหิวข้าวยาสูบ ซึ่งเป็นพาหะนำโรค เช่น สารสไปโรมีซิเฟน 24% SC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อ น้ำ 20 ลิตรหรือไพมีโทรีซีน 50% WG อัตรา 10 กรัมต่อน้ำ 20ลิตร หรือ บูโพรเฟซิน 40%SC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อะซีทามิพรีด 20%SP อัตรา 20 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อิมิดาโคลพรีด10% SL อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือฟิโพรนิล 5% SC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร</p>
		ติดผล- เก็บเกี่ยว	6. โรคแอนแทรกโนส หรือโรคกุ้งแห้ง (เชื้อรา Colletotrichum gloeosporioides, Colletotrichum capsici)	โรคนี้นักพบบนผลพริกที่เริ่มสุก หรือก่อนที่ผลพริกจะเปลี่ยนสี อาการเริ่มแรกเป็นจุดหรือแผลข้ำยุบตัวเล็กน้อย ต่อมาแผลขยายใหญ่ลักษณะเป็นวงรีหรือวงกลม บริเวณแผลพบส่วนของเชื้อราเป็นตุ่มสีดำขนาดเล็กเรียงเป็นวงซ้อนกัน ในสภาพที่อากาศชื้นจะเห็นเมือกเยิ้มสีส้มอ่อน ซึ่งเป็นกลุ่มสปอร์ของเชื้อราสาเหตุโรคถ้าอาการรุนแรง	<ol style="list-style-type: none"> 1. เลือกซื้อเมล็ดพันธุ์หรือต้นกล้าจากแหล่งที่ปราศจากโรค หรือถ้าเก็บเมล็ดพันธุ์เอง ต้องเลือกจากผลพริกที่ไม่เป็นโรค 2. ควรแช่เมล็ดพันธุ์ในน้ำอุ่น ประมาณ 50 องศาเซลเซียสนาน 20 - 25 นาที ก่อนเพาะ 3. จัดระยะปลูกพริกให้เหมาะสม ไม่ปลูกชิดกันเกินไปและกำจัดวัชพืชในแปลงปลูก เพื่อไม่ให้แปลง

สภาพแวดล้อม /สภาพอากาศ ที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
				จะทำให้ผลเน่า ผลพริกที่เป็นโรคนี้อาจโค้งงอบิดเบี้ยว ลักษณะคล้ายกุ้งแห้ง และร่วงก่อนเก็บเกี่ยว	<p>ปลูกมีความชื้นสูง ซึ่งเป็นสภาพที่เหมาะสมต่อการเกิดโรค</p> <p>4. หมั่นตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบผลพริกเป็นโรค เก็บนำไปทำลายนอกแปลงปลูก เพื่อลดปริมาณเชื้อสาเหตุโรค</p> <p>5. หากพบว่าเริ่มมีการระบาดของโรค พ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช เช่น อะซอกซีสโตรบิน 2.5% SC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ แมนโคเซบ 80% WP อัตรา 40 - 50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือโพรคลอราซ 50% WP อัตรา 20 - 30 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นทุก 5 - 7 วัน</p> <p>6. ในพื้นที่ที่มีการระบาดของโรครุนแรงควรปลูกพืชชนิดอื่นหมุนเวียน เพื่อตัดวงจรของโรค</p>
	มังคุด	ระยะการเจริญเติบโตทางใบ (แตกใบอ่อนถึงเพสลาด)	1. หนอนซอนใบ	ใบมังคุดที่ถูกทำลายจะแสดงลักษณะแคะแกร็น บิดเบี้ยว เนื่องจากเซลล์และเนื้อเยื่อบางส่วนของใบถูกทำลายตั้งแต่ใบอ่อนยังเจริญเติบโตไม่เต็มที่ ถ้ามีการระบาดของโรครุนแรง อาจพบหนอนซอนใบมากกว่า 1 ตัวต่อใบ ทำให้มังคุดมีใบไม่สมบูรณ์โดยเฉพาะในระยะต้นกล้าชะงักการเจริญเติบโตสำหรับต้นมังคุดที่โต	ใช้สารฆ่าแมลงคาร์บาริล 85% WP อัตรา 60 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร เมื่อพบการระบาดในระยะแตกใบอ่อนพ่น 2 ครั้ง ห่างกัน 10 วัน

สภาพแวดล้อม /สภาพอากาศ ที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
				แล้วการถูกทำลายรุนแรงทำให้มังคุดแตกใบอ่อนบ่อยครั้งเพื่อชดเชยใบที่ไม่สมบูรณ์ใบอ่อนเป็นตัวดึงดูดแมลงศัตรูชนิดอื่น ๆ เข้ามาทำลายมังคุดเพิ่มขึ้น	
			2. หนอนกินใบอ่อน	ทำลายกัดกินใบอ่อนมังคุดจนเหลือเฉพาะก้านใบ หรือบางครั้งหมดทั้งใบเนื่องจากเป็นแมลงในวงศ์ ซึ่งเป็นผีเสื้อกลางคืน ในตอนกลางวันจึงไม่ค่อยพบตัวหนอน พบแต่รอยทำลายที่ทิ้งไว้ให้เห็นอย่างชัดเจนตัวหนอนกัดกินทำลายใบอ่อนของมังคุดในเวลา กลางคืนส่วนกลางวันหลบลงดิน หรือหลบอาศัยตามเศษซากใบไม้ หรือระหว่างใบในทรงพุ่มต้นมังคุดที่มีความมืด หนอนวัยแรกๆมีลำตัวเขียวใส เมื่อโตขึ้นลักษณะสีสั่นและลวดลายแตกต่างกันไป แต่มีการทำลายเหมือนกัน หากระบาดรุนแรงใบอ่อนถูกกินจนหมด ทำให้มังคุดแตกใบอ่อนใหม่เพื่อชดเชยความสมบูรณ์ถ้าหนอนกินใบอ่อนระบาดขณะมังคุดแตกใบอ่อนในเดือนกันยายน - ตุลาคม ซึ่งเป็นใบอ่อนชุดสุดท้ายก่อนการออกดอก ถ้าใบอ่อนชุดสุดท้ายก่อนการออกดอกถูกทำลาย จะมีผลกระทบต่อเกิดการเกิดตา	ใช้สารฆ่าแมลงคาร์บาริล 85% WP อัตรา 60 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร เมื่อพบการระบาดในระยะเริ่มแตกใบอ่อน พ่น 2 ครั้ง ห่างกัน 5 วัน

สภาพแวดล้อม /สภาพอากาศ ที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
	พืชตระกูลส้ม (เช่น มะนาว มะกรูด ส้มโอ และ ส้มเขียวหวาน	แตกยอดอ่อน	หนอนชอนใบ ส้ม	ดอกและผลผลิต ผีเสื้อตัวเต็มวัยวางไข่ได้ เนื้อเยื่อใบใกล้เส้นกลางใบ เมื่อไข่ฟักเป็นตัวหนอนจะกัดกินและชอนไชอยู่ในระหว่างผิวใบ หนอนจะทำลายด้านใต้ใบมากกว่าบนใบ รอยทำลายสังเกตได้ง่ายตั้งแต่เริ่มทำลายโดยเห็นเป็นเส้นทางสีขาวเรียวยาวในระยะเริ่มแรกและขยายใหญ่ขึ้นเป็นทางคดเคี้ยวไปมา ใบมีลักษณะบิดงอลงทางด้านที่มีหนอนทำลาย นอกจากทำลายใบแล้วถ้ามีการระบาดมาก หนอนจะเข้าทำลายกิ่งอ่อนและผลอ่อนด้วยรอยแผลที่เกิดจากการทำลายจะเป็นช่องทางให้เชื้อแบคทีเรีย <i>Xanthomonascitrisubsp citri</i> ซึ่งทำให้เกิดโรคแคงเกอร์รุนแรงขึ้น	1. การบังคับยอดให้แตกพร้อมกัน สามารถควบคุมประชากรของหนอนชอนใบส้มได้ดีขึ้น สะดวกในการดูแลรักษา ช่วยลดจำนวนครั้งในการใช้สารเคมีในการแตกยอดแต่ละรุ่น และเป็นการอนุรักษ์ศัตรูธรรมชาติ 2. ใบอ่อนที่พบหนอนชอนใบส้มลงทำลายมากควรเก็บทำลายทิ้ง เพื่อลดปริมาณหนอนชอนใบส้มในการแตกยอดรุ่นต่อไป 3. สำรวหนอนชอนใบส้มช่วงแตกใบอ่อน โดยสุ่มสำรวจแปลงละ 10 ต้น ต้นละ 5 ยอดหากยอดอ่อนถูกทำลายเกินกว่า 50 เปอร์เซ็นต์ของยอดที่สุ่มสำรวจทั้งหมดให้พ่นสารฆ่าแมลงเช่น โคลโทอะนินดิน 16% SGอัตรา 5 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อิมิดาโคลพริด70% WGอัตรา 2 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไทอะมีโทกแซม 25% WG อัตรา 5 กรัมต่อน้ำ20 ลิตร หรือปีโตรเลียมสเปรย์ ออยล์ 83.9% EC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตรพ่นให้ทั่วทั้งหลังใบและหน้าใบ และถ้าสำรวจพบว่ายังมีการระบาดของหนอนชอนใบส้มให้พ่นซ้ำ

สภาพแวดล้อม /สภาพอากาศ ที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะเวลาเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					**** การใช้ปิโตรเลียมสเปรย์ออยล์ในการป้องกันกำจัดหนอนชอนใบส้มให้มีประสิทธิภาพดีนั้น ต้องทำการพ่นสารโดยใช้อัตราน้ำมากกว่าการพ่นสารฆ่าแมลงทั่วไปเพื่อให้สารน้ำมันเคลือบใบพืช
	สตรอร์เบอร์รี่	ทุกระยะการเจริญเติบโต	โรสองจุด	ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยดูดกินเลี้ยงอยู่บริเวณใต้ใบ สตรอร์เบอร์รี่ทำให้ผิวใบบริเวณที่ไรดูดทำลายอยู่มีลักษณะกร้านใต้ใบเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลแดงผิวใบด้านบนเหนือบริเวณที่ไรดูดทำลายอยู่จะเห็นเป็นจุดต่างขาวเล็กๆกระจายอยู่ทั่วไปเมื่อการทำลายรุนแรงขึ้นจุดต่างขาวเล็กๆเหล่านี้จะค่อๆแผ่ติดต่อกันเป็นบริเวณกว้าง จนทำให้ทั่วทั้งใบ มีลักษณะเหลืองซีดใบร่วง และอาจเป็นผลทำให้สตรอร์เบอร์รี่หยุดชะงักการเจริญเติบโตและผลผลิตลดลงได้ ไรที่ทำลายอยู่บริเวณใต้ใบนี้ เมื่อประชากรหนาแน่นมากจะสร้างใยสานโยงไปมาระหว่างใบและยอดของต้นพืชที่อาศัยอยู่เพื่อรอจังหวะให้ลมพัดพาตัวไรที่เกาะอยู่ตามเส้นใย ลอยไปตกยังใบหรือยอดพืชต้นอื่นๆ ที่มีอาหารอุดมสมบูรณ์กว่าต่อไป	1. หมั่นทำความสะอาดแปลง อย่าให้มีวัชพืชในแปลงปลูก และไม่ควรปลูกพืชผักแซมในแถวปลูก สตรอร์เบอร์รี่เพราะพบว่า จะเป็นการเพิ่มพืชอาศัยให้โรสองจุด 2. เมื่อสำรวจพบว่า เริ่มมีโรสองจุดทำลายใต้ใบ สตรอร์เบอร์รี่ในระยะแรก (ประมาณ 1- 2ตัวต่อใบย่อย) ให้ปล่อยไรตัวทำอัตราประมาณ 2- 5ตัวต่อต้น หรือประมาณ 5,300 - 13,300 ตัวต่อแปลง สตรอร์เบอร์รี่พื้นที่ 1งาน ควรปล่อยเป็นระยะ ๆ ห่างกันประมาณ 2 สัปดาห์กรณีที่มีจำนวนโรสองจุดสูงเกินกว่าระดับเศรษฐกิจ (5 - 20 ตัวต่อใบย่อย) ให้ปล่อยไรตัวทำอย่างท่วมท้นในอัตราสูง ประมาณ 30- 40ตัวต่อต้น จำนวน 3 - 4 ครั้ง ไรตัวทำจะสามารถควบคุมการระบาดของโรสองจุดได้

สภาพแวดล้อม /สภาพอากาศ ที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะเวลาเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					<p>3 ในกรณีที่ประชากรไรสองจุดยังเพิ่มมากขึ้น จำเป็นต้องใช้สารกำจัดไร สารกำจัดไรที่ใช้ในการป้องกันกำจัดไรสองจุด ได้ผลดี เช่น ไบฟิโนเซต 48%SC อัตรา 5 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไซฟลูมิโทเฟน 20% EC อัตรา 8 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ทีบูเฟนไพแรด 36% EC อัตรา 3 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือสไปโรมีซิเฟน 24% SC อัตรา 8 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ เฟนไพรอกซิเมต 5% SC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร (ใช้สารนี้ได้ในกรณีที่มีการปล่อยไรตัวห้ำ)หรือโพพาร์โกด์ 30% WP อัตรา 30 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร (ควรพ่นในอัตราที่กำหนด และในเวลาแดดไม่จัด เพราะจะทำให้ใบอ่อนไหม้ได้) พ่นสารให้ทั่วต้น โดยเฉพาะใต้ใบแก่ พ่นซ้ำตามความจำเป็น</p>
มีฝนตก และฝนตกหนัก บางพื้นที่ (ภาคใต้)	ทุเรียน	เตรียมต้น(การเจริญทางใบ)	โรคราสีชมพู (เชื้อรา Corticium salmonicolor)	พบเส้นใยสีขาวของเชื้อราเจริญคลุมกิ่งหรือลำต้น ต่อมาเส้นใยเปลี่ยนเป็นสีครีมถึงชมพูอ่อนยึดแน่นกับกิ่ง เมื่อเดือนตุลาคมเป็นแผลสีน้ำตาล กิ่งที่เป็นโรครอยดจะเหี่ยว ใบเหลือง และร่วงเป็นหย่อม ๆ ต่อมากิ่งจะแห้งตาย	1. ช่วงการตัดแต่งกิ่ง ตัดแต่งกิ่งให้เหมาะสมและมีทรงพุ่มโปร่ง เพื่อให้ทุเรียนได้รับแสงแดดและอากาศถ่ายเทได้ดี เป็นการลดความชื้นทำให้สภาพแวดล้อมไม่เหมาะสมต่อการระบาดของโรค

สภาพแวดล้อม /สภาพอากาศ ที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะเวลาเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					<p>2. ในช่วงฤดูฝนหมั่นตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบอาการของโรค ตัดกิ่งที่เป็นโรคนำไปทำลาย นอกแปลงปลูก หรือหากพบอาการของโรคบนง่ามกิ่ง หรือโคนกิ่งที่มีขนาดใหญ่ หรือบริเวณลำต้นให้ฉากแผลบริเวณที่เป็นโรคออกจากนั้นพ่นด้วยสารคอปเปอร์ออกซีคลอไรด์ 85% WP อัตรา 30-50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตรหรือคาร์เบนดาซิม 50% WP อัตรา 10 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร ให้ทั่วต้น โดยเน้นบริเวณกิ่ง และลำต้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่บริเวณแผล</p> <p>3. แปลงทุเรียนที่เคยพบโรคระบาดรุนแรง ในช่วงฤดูฝนควรป้องกันการเกิดโรคโดยพ่นด้วยสารดังกล่าวตามกิ่งก้านที่อยู่ในทรงพุ่มเสมอ ๆ</p>
	ปาล์มน้ำมัน	ต้นปาล์มน้ำมันที่มีอายุมากกว่า 20 ปีขึ้นไป หรือปาล์มที่ปลูกซ้ำแปลงเดิม	1. โรคลำต้นเน่า(เชื้อรา Ganoderma boninense)	พบอาการใบมีสีซีดกว่าปกติและแห้งตาย ทางใบล่างหักพับทั้งตัวห้อยลงรอบ ๆ ลำต้น ทางยอดที่ยังไม่คลี่มีจำนวนมากกว่าปกติ บริเวณโคนต้นจะหักพับทำให้ต้นล้ม บางต้นยืนต้นตาย ภายในลำต้นพบเส้นใยของเชื้อราสาเหตุโรค ลำต้นกลวงเนื้อเยื่อภายในฟูเปื่อย เปลือกกรากเปลี่ยนเป็นสี	<p>1. ตรวจสอบต้นที่คาดว่า จะเป็นโรคโดยใช้ไม้เคาะลำต้นเพื่อฟังเสียงบริเวณที่ถูกทำลาย</p> <p>2. เก็บดอกเห็ดซึ่งเป็นส่วนของเชื้อราสาเหตุโรค ที่พบจากต้นที่เป็นโรค นำไปทำลายนอกแปลงปลูก</p> <p>3. ต้นที่เป็นโรคที่มีอายุมากกว่า 10 ปีขึ้นไปให้ฉากส่วนที่เป็นโรคออก</p>

สภาพแวดล้อม /สภาพอากาศ ที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
				น้ำตาล เนื้อเยื่อภายในราก เปลี่ยนเป็นสีดำ ที่โคนต้น หรือรากบริเวณผิวดินใกล้โคนต้นจะพบดอกเห็ดซึ่งเกิดจากเชื้อสาเหตุโรค	นำไปทำลายนอกแปลงปลูกแล้วทาผลด้วยสารเคมี เช่น โคลทาร์สารที่มีส่วนผสมของโคลทาร์ สารไทแรม หรือสารป้องกันกำจัดเชื้อรากลุ่มไตรอะโซล 4. สังเกตต้นที่อยู่บริเวณใกล้เคียงต้นที่เป็นโรค หากพบเริ่มมีอาการของโรคให้รีบป้องกันกำจัด 5. แปลงที่มีการระบาดของโรค หากปลูกใหม่ควรใช้พันธุ์ต้านทานโรค
		ต้นกล้า	2. โรคใบไหม้ (เชื้อรา <i>Curvularia oryzae</i>)	โรคนี้นพบมากในระยะต้นกล้า และช่วง 1 ปีแรกหลังลงแปลงปลูก มักพบอาการของโรคบนใบอ่อนซึ่งส่วนมากจะเป็นช่วงที่ใบเริ่มคลี่ ลักษณะอาการเริ่ม แรกเกิดจุดสีเหลืองกระจายทั่วใบต่อมาแผลขยายใหญ่ เปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลดำ ลักษณะบวม ขอบแผลนูน และมีวงสีเหลืองล้อมรอบ หากโรคระบาดรุนแรงแผลจะขยายรวมกัน ทำให้ใบไหม้แห้ง ม้วนงอและเปราะ ฉีกขาดง่าย มีผลให้ต้นกล้าชะงักการเจริญเติบโต ถ้าอาการโรครุนแรงมากอาจทำให้ต้นกล้าตาย	1. ใส่ปุ๋ยบำรุงให้ต้นกล้าแข็งแรง 2. สังเกตใบอ่อนของต้นกล้า ซึ่งเป็นส่วนที่ง่ายต่อการเข้าทำลายของเชื้อสาเหตุโรค หากพบใบเป็นโรคเล็กน้อยให้ตัดส่วนที่เป็นโรคออกไปทำลายนอกแปลงปลูก 3. ต้นที่เป็นโรครุนแรงต้องนำออกจากแปลงเพาะเพื่อกำจัดแหล่งสะสมของเชื้อสาเหตุโรค 4. หากโรครยังคงระบาดพ่นด้วยสารแมนโคเซบ 80%WP อัตรา 30 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรืออะซอกซีสโตรบิน + ไดฟิโนโคนาโซล 20% + 12.5% SC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไทแรม 80% WG อัตรา 30 กรัมต่อน้ำ

สภาพแวดล้อม /สภาพอากาศ ที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะเวลาเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					20 ลิตร หรือ แคปแทน 50%WP อัตรา 50 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร ทุก 7 วัน โดยไม่พ่นสารชนิดเดียว ต่อเนื่องกันเป็นเวลานาน ควรสลับชนิดสาร เพื่อป้องกันการต้านทานของเชื้อสาเหตุโรคและงดการให้น้ำด้วยระบบพ่นฝอย
	ถั่วเหลือง	ระยะฝักเต็ม-ฝักแก่	1. หนอนเจาะฝักถั่ว	หนอนจะเจาะเข้าไปกัดกินเมล็ดที่อยู่ในฝักหลังจากฝักออกมาจากไซ้ หนอนที่มีขนาดใหญ่สามารถย้ายไปกัดกินฝักอื่น ๆ ได้ โดยชักใยดึงฝักมาติดกันแล้วเจาะเข้าไปกัดกินเมล็ดที่อยู่ภายในฝักใหม่ การเข้าทำลายของหนอนเจาะฝักถั่วทำให้ผลผลิตถั่วเหลืองลดลงมากกว่า 40 เปอร์เซ็นต์	หนอนจะเจาะเข้าไปกัดกินเมล็ดที่อยู่ในฝักหลังจากฝักออกมาจากไซ้ หนอนที่มีขนาดใหญ่สามารถย้ายไปกัดกินฝัก
			2. มวน ถั่วเหลือง	ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยของมวนถั่วเหลือง จะดูดน้ำเลี้ยงจากใบ ลำต้น ดอก และฝักของถั่วเหลืองฝักอ่อนที่ถูกทำลายจะลีบและร่วงหล่นทำให้ผลผลิตลดลง	พ่นสารฆ่าแมลง บูโพรเฟซิน 25% WP อัตรา 30 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟิโพรนิล 5% SC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อิมิดาโคลพริด 10 % SL อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อิมิดาโคลพริด 70% WG อัตรา 2 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไดโนทีฟูแรน 10% WP อัตรา 10 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตรหรือ ไทอะมีทอกแซม 25% WG อัตรา 2 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร

สภาพแวดล้อม /สภาพอากาศ ที่เกิดใน ช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					หรือ อะซีทามิพริด 20% SP อัตรา 10 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ แลมบ์ดา-ไฮฮา โลทริน 2.5% CS อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ แกมมา-ไฮฮาโลทริน 1.5 % CS อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ โพรพิโนฟอส 50% EC อัตรา 50 มิลลิลิตรต่อ น้ำ 20 ลิตร หรือ ไตรอะโซ ฟอส 40% EC อัตรา 50 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นเมื่อพบตัวเต็มวัยของ มวนถั่วเหลือง 2-3 ตัวต่อ แถวถั่วยาว 1 เมตร

ที่มา : กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์